



Greta D'Hondt 'Vereenvoudiging is geen bezigheidstherapie'

Na een jaar in de woestijn gaat gewezen CD&V-Kamerlid Greta D'Hondt aan de slag op het kabinet van federaal minister van Werk Joëlle Milquet (CDH). D'Hondt, een voormalige ACV-secretaris, werd gevraagd als expert wat betreft de vereenvoudiging van de vele banenplannen, en het dossier van de werkgelegenheid voor buitenlandse werknemers. Als expert, benadrukt D'Hondt. 'En niet als Vlaming, CD&V'er, of wat dan ook.'

Een kabinet is een stroeve wereld. Denkt u veel te kunnen verwezenlijken?

Ik heb geaarzeld, maar er moet iets gebeuren. Werkgelegenheid is altijd mijn biotoop geweest. Ik ken er dus iets van, en als expert denk ik inderdaad iets te kunnen bijbrengen. Het is een boeiende uitdaging om de huidige wirwar aan banenplannen te helpen stroomlijnen, want nu vinden werknemers noch werkzoekenden er hun weg in terug.

De visie van minister Milquet over het arbeidsmarktbeleid en over de begeleiding van werklozen staat haaks op die van de Vlaamse partijen, die meer regionale bevoegdheden ter zake willen. Wordt dat voor u geen onoverkomelijke tegenstelling?

Ik ben al met veel tegenstellingen geconfronteerd in mijn leven. Als expert doe ik geen politieke uitspraken meer. Het al dan niet verder regionaliseren van de arbeidsmarkt is iets wat binnen de regering beslist moet worden. Maar ik hoef niet op een uitkomst te wachten om de banenplannen te vereenvoudigen. Dat is geen bezigheidstherapie, maar iets waar iedereen bij gebaat is — ook de regio's. Ik blijf evenwel realistisch. Als ik — om wat voor reden ook — dit project niet tot een goed einde kan brengen, dan geef ik mijn opdracht terug. Ik ben nu een vrij mens.

Celine De Coster

Er schort iets aan Leterme

Terwijl we ons klaarmaken om onze belastingbrief in te vullen met wat de fiscus allang weet, werd het duidelijk: onze torenhoge belastingdruk zal nog stijgen. Hoe premier Leterme zich daar uit probeert te kletsen, is eens te meer onthutsend.

Het imago van Yves Leterme (CD&V) als scrupuleuze boekhouder en cijferminnaar ligt al aan gruzelementen, amper 40 dagen na zijn aantreden als leider van het land. Week na week stapelen de voorbeelden van cijferflaters en manifeste onwil om de werkelijkheid onder ogen te zien zich op.

Tegen eind 2011 wil premier Leterme bijvoorbeeld een overschot van 1 procent van het bruto binnenlands product (bbp). Dat betekent dat hij onder de lat duikt in vergelijking met alle eerder opgestelde scenario's en meteen ook dat er geen buffer wordt opgebouwd om de kosten van de vergrijzing vanaf 2013 te kunnen dragen. Daar lijkt de premier niet van wakker te liggen.

Daarnaast was de regering-Leterme bij de begrotingsopmaak uitgegaan van een economische groei van 1,9 procent. Van het begin af aan wijzen specialisten erop dat die groei overschat wordt. De groei zal eerder richting 1,4 procent gaan. De begroting zou dan ook het best zo vlug mogelijk bijgestuurd worden. Daar wil de premier evenwel niet van weten, juli is tijd genoeg. Dat de begroting ondertussen ontspoord, lijkt geen zorg.

Vervolgens is gebleken dat men zich eind februari, toen Leterme minister van Begroting was onder interim-premier Guy Verhofstadt, heeft misrekend bij het opstellen van het budget dat premier Leterme en zijn ministers nodig zullen hebben om externe consultants in te schakelen. De cijfers stonden zwart op wit gedrukt, maar Leterme bestempelt de mensen die hem daarop wijzen als onnozelaars zonder vakkennis en als leugenaars.

Verder werd uit het stabiliteitspro-

gramma duidelijk dat onder Leterme de totale belastingdruk zal stijgen van 46,6 procent van het bbp vorig jaar, naar 47,2 procent in 2011. In geld is dat een stijging met 2 miljard euro. Dat het juist CD&V was die acht jaar lang zwaar uithaalde tegen de 'globale belastingdruk die maar bleef stijgen' onder Verhofstadt, is wel een beetje vervelend. Dus ondernam de premier een poging om uit te leggen dat een klim van 46,6 procent naar 47,2 procent eigenlijk geen stijging is: 'De toename van de fiscale en de parafiscale ontvangsten (is) geenszins een gevolg van nieuwe maatregelen, maar is toe te schrijven aan de spontane evolutie van de ontvangsten bij ongewijzigd beleid en aan het verbreden van de belastbare basis door het gevoerde activeringsbeleid.'

Hallo? Wat probeert men ons hier wijs te maken? Het klopt dat de belastingontvangsten stijgen als er meer mensen werken, maar dat is naast de kwestie. Wat is fiscale druk? Professor economie Paul De Grauwe heeft het nog eens mooi uitgelegd voor onze premier: fiscale druk is de verhouding van belastingopbrengsten tot het bbp. Dus als je werklozen aan werk helpt, ontvangt de overheid meer belastingen, maar er wordt door die ex-werkloze ook iets geproduceerd, dus stijgt ook het bbp. Met andere woorden: de stijging van de belastingdruk kun je maar moeilijk toeschrijven aan het feit dat er meer mensen werk vinden. 'Het is onthutsend te moeten constateren dat diegenen die dit land moeten leiden niet op de hoogte zijn van deze elementaire principes', merkt De Grauwe op.

Na iets meer dan een maand regeren, dringt een onheilspellende conclusie zich op: de cijfers van premier Leterme kloppen niet, zijn uitleg nog minder. Zo mogelijk nog erger is dat Leterme mensen die decent hun kritische rol vervullen, uitkaffert voor onnozelaar en zelfs leugenaar. Het wijst erop dat er iets schort aan zijn intellectuele kracht, zijn capaciteit om met mensen om te gaan en aan zijn elementaire beleefdheid. 13

**Letermes cijfers
kloppen niet, zijn
uitleg nog minder.**